

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קמ"ה ע"ב

פרשת תולדות

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קמ"ה ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דַּאִיְהוּ עַל לְשׁוֹנָה, לְאַנְהָגָא מְלָה וּלְאַחְדָּא לָהּ, דְּהָא לִית דְּבוּר בְּלָא קוּל, וְאוּקְמוּהָ.

תרגום לעברית

פִּיָּה פִּתְחָה בְּחֻמְהָ - זוּ ה' אֵל הָאֲחֵרוֹנָה שְׁהִיא דְּבוּר, וְהַדְּבוּר תְּלוּי בְּחֻמְהָ. וְתוֹרַת חֹסֶד
עַל לְשׁוֹנָה - זֶה הַקּוּל שְׁעוּמֵד עַל הַדְּבוּר לְהַנְהִיגוֹ. וְתוֹרַת חֹסֶד - זֶה יַעֲקֹב, שֶׁהוּא עַל
לְשׁוֹנָה, לְהַנְהִיג הַדְּבָר וּלְאַחֵז אוֹתוֹ, שְׁהֵרִי אֵין דְּבוּר בְּלִי קוּל, וּבִאֲרוּהָ.

טקסט הזוהר

פִּתְחָ רַבִּי חֲזִיָּא אַבְתְּרִיָּה וְאָמַר, (מְשַׁלִּי ח) אֲנִי חֻמְהָ שְׁכַנְתִּי עֲרֻמָּה וְדַעַת מְזֻמּוֹת אֲמָצָא.
אֲנִי חֻמְהָ, דָּא כְּנָסֶת יִשְׂרָאֵל. שְׁכַנְתִּי עֲרֻמָּה, דָּא יַעֲקֹב דַּאִיְהוּ חֲכִים, וְדַעַת מְזֻמּוֹת אֲמָצָא
דָּא יִצְחָק, דְּהוּא לִיה דַּעַת מְזֻמּוֹת לְבָרְכָא לִיה לַעֲשׂוֹ. וּבִגִּין דְּחֻמְהָ אֲשַׁתְּתַּף בְּהִדְיָה
דִּיעֲקֹב דַּאִיְהוּ עֲרֻמָּה, וְדַעַת מְזֻמּוֹת אֲמָצָא, דְּאֲתַבְּרָה יַעֲקֹב מֵאֲבוּי, וְשָׂרוּ עָלֶיהָ כָּל אֵינּוֹן
בְּרַכָּאן, וְאֲתַקְיִמוּ בֵּיהּ וּבְכַנּוּי לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִין.

פָּתַח רַבִּי חִיָּיא אַחֲרֵיו וְאָמַר, (משלי ח) אֲנִי חֲכָמָה שְׁכַנְתִּי עֲרֻמָּה וְדַעַת מְזֻמּוֹת אֲמָצָא. אֲנִי חֲכָמָה - זוֹ כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל. שְׁכַנְתִּי עֲרֻמָּה - זֶה יַעֲקֹב שֶׁהוּא חָכֵם. וְדַעַת מְזֻמּוֹת אֲמָצָא - זֶה יִצְחָק, שֶׁהִיטָה לוֹ דַּעַת מְזֻמּוֹת לְבָרֶךְ אֶת עֶשָׂו. וּמִשּׁוֹם שֶׁחֲכָמָה הִשְׁתַּתְּפָה עִם יַעֲקֹב, שֶׁהוּא עֲרֻמָּה - וְדַעַת מְזֻמּוֹת אֲמָצָא, שֶׁהִתְפַּרֵּךְ יַעֲקֹב מֵאֲבִיו, וְשָׂרוּ עָלָיו כָּל הַבְּרָכוֹת, וְהִתְקִימוּ בוֹ וּבְבָנָיו לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

טקסט הזוהר

מֵאִינוֹן אֶתְקִימוּ בְּהָאֵי עֲלָמָא, וְכָלְהוּ יִתְקִימוֹן לְזֻמְנָא דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא, דְּכִדִּין יְהוֹן יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ וְעִם אֶחָד לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הֵדָא הוּא דְּכַתִּיב, (יחזקאל לו) וְעָשִׂיתִי אֹתָם לְגוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ. וַיִּשְׁלֹטוֹן לְעִילָא וְתַתָּא, דְּכַתִּיב, (דניאל ז) וְאָרוּ עִם עֲנָנֵי שָׁמַיָא כְּבֵר אֱנָשׁ אֹתָהּ, דָּא מִלְכָּא מְשִׁיחָא, דְּכַתִּיב, (דניאל יב) וּבְיוֹמִיָּהוֹן דִּי מִלְכִּיאָא אֲנוֹן יָקִים אֱלֹהֵי שָׁמַיָא מִלְכוֹ וְגו'. וְעַל דָּא בְּעָא יַעֲקֹב, דִּיסְתַּלְקוֹן בְּרָכוֹי לְהֵהוּא זֻמְנָא דְּאֹתִי, וְלֹא נָטַל לוֹן לְאַתְרָא.

תרגום לעברית

מִהֵן הִתְקִימוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכָלֵן יִתְקִימוּ לְזֻמַּן מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, שְׁאֵז יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ וְעִם אֶחָד לְקֹדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְעָשִׂיתִי אֹתָם לְגוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ. וַיִּשְׁלֹטוּ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, שְׁפָתוֹב (דניאל ז) וְהִנֵּה עִם עֲנָנֵי הַשָּׁמַיִם כְּבֹן אָדָם בָּא. זֶה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, שְׁפָתוֹב (שם ב) וּבִימֵיהֶם שָׁל אֱלוֹ הַמַּלְכִּים יַעֲמִיד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם מְלָכוֹת. וְעַל כֵּן רָצָה יַעֲקֹב שִׁיעֲבְרוּ בְּרָכוֹתָיו לְאוֹתוֹ עֲתִיד לָבֹא, וְלֹא נָטַל אוֹתָם לְאַתְרָא.

טקסט הזוהר

פָּתַח רַבִּי יִיסָא אַבְתְּרִיָּה וְאָמַר, וְאַתָּה אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב נְאֻם יי וְאֵל תַּחַת יִשְׂרָאֵל וְגו'. הָאֵי קָרָא אוּקְמוּהָ. אֲבָל בְּהֵיאָא שְׁעָתָא דְּנִפְק יַעֲקֹב מִקְמֵי אָבִיו, בְּאִינוֹן בְּרָכָאן, אִסְתַּכַּל בְּנַפְשִׁיהּ. אָמַר, הָא אֵלִין בְּרָכָאן, בְּעִינָא לְסַלְקָא לוֹן לְבִתְרָא לְאַרִּיכוֹ יוֹמִין, וְהִנֵּה

דחיל ומסתפי, נפק קלא ואמר, (ירמיה מו) ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יי כי אתה אני, לא אשבוק לך בהאי עלמא. (ירמיה מו) כי הנני מושעה מרחוק, לההוא זמנא דאנת סליק לון לאינון ברכאן. (ירמיה מו) ואת זרעה מארץ שבבים, דאף על גב דהשתא נטיל ברכוי עשו וישתעבדון בבנה, אנא אפיק לון מידוי, וכדין ישעבדון בניה ביה. ושב יעקב, לאינון ברכאן, ושב יעקב, דא שכינתא (נ"א דהיא עמיה דיעקב). ושב יעקב ודאי. ושקט ושאנו, כמה דאוקמוה. מאינון מלכוון, מבבל ממדי ומינון, ומאדום. דאינהו הוו דאשתעבדו בהו בישראל. (שם) ואין מחריד, לעלם ולעלמי עלמא.

תרגום לעברית

פתח רבי ייסא אחריו ואמר, (ירמיה ל) ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם ה' ואל תחת ישראל וגו'. הפסוק הזה בארוהו. אבל בשעה ההיא שיצא יעקב מלפני אביו עם אותן הברכות, הסתכל בעצמו ואמר: הנה הברכות הללו אני רוצה להעבירן לאחר כה, לארץ הימים. והיה ירא ופחד. יצא קול ואמר: ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם ה' כי אתה אני. לא אעזב אותך בעולם הזה. כי הנני מושעה מרחוק, לאותו הזמן שאתה מעביר אותן, את אותן הברכות. ואת זרעה מארץ שבבים, שאף על גב שעכשו נוטל עשו ברכותיו וישתעבדו בבניה, אני אוציא אותם מידיו, אז בניה ישתעבדו בו. ושב יעקב, לאותן הברכות. ושב יעקב - זו השכינה [שהיא עם י קב]. ושב יעקב ודאי. ושקט ושאנו, כמו שבארוה, מאותן מלכיות: מבבל, ומדי, ומינון, ומאדום. שהם היו שהשתעבדו בישראל. ואין מחריד - לעולם ולעלמי עולמים.

טקסט הזוהר

אזלו, עד דהוו אזלי, אמר רבי יוסי, ודאי כל מה דעביד קודשא בריה הוא בארעא, כלא הוה ברזא דחכמתא, וכלא בגין לאחזאה חכמתא עלאה להו לבני נשא, בגין דילפון מההוא עובדא רזין דחכמתא, וכלא אינון כדקא יאות, ועובדוי כלהו אורחי דאורייתא,

בְּגִין דְּאוֹרְחֵי דְּאוֹרֵייתָא, אֵינּוּן אֲרַחֵי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלִית מְלָה זְעִירָא דְּלִית בָּהּ כְּמָה אוֹרְחִין וְשְׁבִילִין, וְרַזִּין דְּחֻכְמָתָא עֲלָאָה.

תרגום לעברית

הִלְכוּ, בְּעוֹדֵם הוֹלְכִים אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כָּל מָה שֶׁעוֹשֶׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאַרְץ, הַכֹּל הָיָה בְּסוּד הַחֻכְמָה, וְהַכֹּל כְּדִי לְהִרְאוֹת אֶת הַחֻכְמָה הָעֲלִיּוֹנָה לְבְנֵי הָאָדָם כְּדִי שִׁלְמָדוֹ מִהַמַּעֲשֶׂה הַהוּא אֶת סוּדוֹת הַחֻכְמָה, וְהַכֹּל הֵם כְּרִאוּי, וְכָל מַעֲשָׂיו דְּרַחֲמֵי הַתּוֹרָה, מְשׁוּם שֶׁדְּרַחֲמֵי הַתּוֹרָה הֵם דְּרַחֲמֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין דְּכַר קָטָן שְׂאִין בּוֹ כְּמָה דְּרַחֲמֵי וְשְׁבִילִים וְסוּדוֹת שֶׁל חֻכְמָה עֲלִיּוֹנָה.

טקסט הזהור

תָּא חֲזִי, דְּהָא רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי הָוָה אָמַר תַּלְתָּ מַאָּה הִלְכוֹת פְּסוּקוֹת, בְּרָזָא דְּחֻכְמָתָא עֲלָאָה, בְּפִסּוּק (בראשית לו) וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל בֶּת מִטְרַד בֶּת מִי זָהָב, וְלֹא גָלִי לֹוֹן, אֲלֹא לְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר דְּהָוָה עֲמִיה, בְּגִין לְמַנְדַּע דְּכַמָּה רַזִּין עֲלָאִין אֵינּוּן בְּכָל עוֹבְדָא וְעוֹבְדָא דְּאִיהִי בְּאוֹרֵייתָא, וּבְכָל מְלָה וּמְלָה חֻכְמָתָא אִיהִי, וְאוֹרֵייתָא דְּקִשּׁוּט, בְּגִין כֹּה אֵינּוּן מְלִין דְּאוֹרֵייתָא, מְלִין קִדִּישִׁין אֵינּוּן, לְאַחֲזָא מִינָּה נְפִלְאוֹת, כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (תהלים קיט) גַּל עֵינִי וְאִבִּיטָהּ נְפִלְאוֹת מִתּוֹרָתָךְ.

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, שְׁהֲרִי רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי הָיָה אוֹמֵר שְׁלֹשׁ מֵאוֹת הִלְכוֹת פְּסוּקוֹת בְּסוּד הַחֻכְמָה הָעֲלִיּוֹנָה בְּפִסּוּק וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל בֶּת מִטְרַד בֶּת מִי זָהָב, וְלֹא גָלָה אוֹתָם אֲלֹא לְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁהָיָה עִמּוֹ, כְּדִי לְדַעַת שְׁכַמָּה סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים הֵם בְּכָל מַעֲשֶׂה וּמַעֲשֶׂה, שֶׁהוּא בַּתּוֹרָה, וּבְכָל דְּכַר וְדְכַר, הִיא חֻכְמָה וְתוֹרָה אֱמֶת. מְשׁוּם כֹּה דְּכַרִּי הַתּוֹרָה הֵם דְּכַרִּים קְדוּשִׁים לְהִרְאוֹת מִמֶּנָּה נְפִלְאוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּל עֵינִי וְאִבִּיטָהּ נְפִלְאוֹת מִתּוֹרָתָךְ.

תא חזי, בשעתא דעקים ההוא חזיא לאדם ולאיתיה, דאקריב לאתתא ואטיל בה זוהמא, ואתפתא ביה אדם כדין אסתאב עלמא ואתלטא ארעא בגיניה, וגרים מותא לכל עלמא, וקיימא עלמא לאתפרעא מניה. עד דאתא אילנא דחיי, וכפי (וכפר) על אדם, וכפייא ליה לההוא נחש דלא ישלוט לעלמין על זרעא דיעקב.

תרגום לעברית

בא ראה, בשעה שעקם הנחש ההוא את אדם ואת אשתו, שקרב לאשה והטיל בה זוהמא, והתפתה בו אדם, אז נטמא העולם, והתקללה בשבילו האדמה, וגרם מות לכל העולם, ועמד העולם להפרע ממנו, עד שבא עץ החיים וכפה [וכפר] על אדם, והכניע אותו הנחש שלא ישלט לעולמים על זרעו של יעקב.

טקסט הזוהר

דחא בזמנא דאקריבו ישראל שער, הוה אתכפא ההוא נחש ואתהפך לעבדא, (קמ"ד ע"ב) כמה דאתמר. ועל דא אקריב יעקב לאבוי תריין שעירין. חד, לאכפא לעשו דאיהו שער. וחד, בגין דרגא דהוה תלי ביה עשו ואתדבק ביה (קמ"ב ע"ב) ואתמר.

תרגום לעברית

שהרי בזמן שהקריבו ישראל שער, היה נכנע אותו הנחש והתהפך לעבד, כמו שנאמר, ועל כן הקריב יעקב לאביו שני שעירים. אחד להכניע את עשו, שהוא שער, ואחד בשביל הדרגה שהיתה תלויה בעשו ונדבק בו ונתבאר.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קמ"ו ע"א) ◆

טקסט הזוהר

ובגין כך קיימא עלמא, עד דתיתי אתתא כגוונא דחיה, ובר נש כגוונא דאדם, ויעקימו ויחכימו

וּמַשׁוּם כִּי עֲמַד הָעוֹלָם עַד שֶׁתָּבֹא אִשָּׁה כָּמוֹ חוּה, וּבֶן אָדָם כָּמוֹ אָדָם, וַיַּעֲקֻמוּ וַיַּחֲכִימוּ
אֶת אוֹתוֹ הַנֶּחֱשׁ הָרַע וְאוֹתוֹ שָׂרוּכָב עָלָיו, וְהַכֵּל נִתְּבָאֵר.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.